

[Formanden.]

Eventuelt: Første Behandling af:

Forslag til Lov om Afgørelsen af den mellem Andels- og Privatslagterierne og Dansk Slagteriarbejderforbund bestaaende Uoverensstemmelse.

Mødet hævet Kl. 14¹⁵.

126. Møde.

Fredag den 20. April Kl. 15¹⁵.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Afgørelse af den mellem Andels- og Privatslagterierne og Dansk Slagteriarbejderforbund bestaaende Uoverensstemmelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5139); Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 4754).

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til i dette Møde at lade behandle denne Sag. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

Lundberg: Det her foreliggende Lovforslag har efter min Mening samme Karakter som det den 31. Januar 1933 gennemførte Lovforslag, for saa vidt som det betegner et ekstraordinært Skridt i en — jeg kan næsten sige mere end ekstraordinær Situation. Lovforslaget er ligesom den saakaldte Lockoutlov af midlertidig Karakter, idet den Kendelse, der skal afsiges, ikke faar Retsgyldighed i mere end 1 Aar. Men medens Lockoutloven havde det Formaal at hindre en bebudet Storlockout i at udbryde, har det foreliggende Lovforslag en anden Karakter derigennem, at det tilsigter at bringe en i Gang værende Konflikt til Ophør. Jeg forstaar Statsministeren saaledes, at det

netop er dette særlige Formaal, som har bevirket, at han ikke har ment, at den samme Fremgangsmaade som i 1933 kunde benyttes her.

Rigsdagen stilles her for første Gang over for et Forslag om tvungen Voldgift. Jeg mener ikke, at der ved denne Lejlighed er nogen som helst Anledning til at drøfte Spørgsmaalet om tvungen Voldgift eller ikke tvungen Voldgift i Almindelighed; thi om Partiernes Stilling til dette Spørgsmaal er der jo fornøden Klarhed. Jeg skal tillade mig at minde om den Betænkning, som i sin Tid blev afgivet af Arbejdskommissionen af 1925, i hvilken Arbejderrepræsentanterne udtrykker deres Stilling til Spørgsmaalet om tvungen Voldgift, idet det under Forhandlingerne blev fremført, at der fra Regeringens Side i 1925 var paatænkt forelagt et Lovforslag om at bringe den da løbende Storkonflikt til Ophør. Jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse citere det paagældende Afsnit, da det bedre end noget andet giver Medlemmerne et Indtryk af den Stilling, vi indtog dengang, og som vi indtager endnu. Det hedder paa Side 59 i den nævnte Betænkning:

„Under de nuværende økonomiske Samfundsforhold kan Arbejderklassen ikke under nogen Form fraskrive sig Retten til at vægre sig ved at arbejde paa andre Vilkaar end dem, den selv har godkendt. Arbejderklassen vedkender sig det endelige Maal at ændre selve det bestaaende Grundlag for Ejendomsretten til Produktionsmidlerne og kan derfor ikke give Afkald paa til enhver Tid at udnytte sine organisatoriske Kampmidler fuldt ud i dette Formaalets Tjeneste. Vi erkender, at hyppige og omfattende Arbejdskampe er skadelige for det hele Samfunds Økonomi, men Vejen til at ophæve Kampene maa være at fjerne deres Aarsag. Tvungen Voldgift er en ufarbar Genvej. Den farbare Vej er at indrømme Arbejderklassen stigende Indflydelse paa Bedrifternes Ledelse, men dette Spørgsmaals Løsning henhører ikke under Forligsmandsloven. Det som Bilag 2 til Betænkningen optrykte Udkast til en midlertidig Lov kan efter vor Mening ikke tages til Indtægt for Forslag om permanent Adgang til tvungen Voldgift. Udkastet blev til under en ganske ekstraordinær Situation og under ganske ekstraordinære Omstændigheder. Hvis en Konflikt tilspidser sig paa samfundsfarlig Maade, maa den til enhver Tid siddende Regering paa eget Ansvar afgøre, hvilken Handling den anser for paakrævet.“